

Славейче

КАКВО МОГАТЪ МАЛКИТЪ ЕСЕНЬ

Дойде есен дъждовита,
ослави листата вредъ,
и ма пѣсенъ кръшна, вѣта,
край разчупения плетъ.

Ионка Рашкова, у-чка, София

ЕСЕННА РАЗХОДКА

Чуденъ слънчевъ денъ. Топълъ,
чистъ, ясенъ, сякашъ откъсналъ
отъ лѣтото. Играемъ и се забав-
ляваме изъ двора на училището.
Всѣки, сякашъ има въ себе си ед-
но скрито желание да изхвъркне
изъ каменната ограда и да полети
къмъ безкрая. Незабелязано меж-
ду насъ се промъква учителътъ.

Радостъ сияе по лицето му. Ние
мълкомъ се разбяхме и преди да
се изкаже, прочетохме мисълта
му. Ще отидемъ на разходка! Ра-
достенъ вѣкъ се разнесе и оживи
лѣта къмъ лозята. Вървимъ, и като
че ли, всичко говори и разказва.
Тѣга навяватъ изсъхналитъ сину-

ри. Тѣ, може би, скърбятъ за пѣ-
стритъ цвѣтѣца и пѣсенъта на
шуреца, която си отиде съ лѣтото.
Защо не можемъ да върнемъ и
задржимъ за дълго чуднитъ
слънчеви дни?

Много е хубаво. Съдаме на една
полянка да се насладимъ отъ кра-
сивата гледка.

Неволно отъ насъ се изтръг-
ва новата ни пѣсенъ. „Пѣй ми,
птичко“. Тя проеца и се разнесе
далече изъ лозитѣ. Следъ малко
ободрени и весели се отправихме
отново къмъ училището.

Тинка В. Хрусанова

у-ка I кл., с. Мокренъ, Котелско

ЗАДАЧИ ДЕБУСИ ГАТАНКИ

1. Две безкрайни го носятъ, че-
тири крайни го крепятъ. Що е?

2. Черна кръвъ пие, по бѣло по-
ле я прѣска. Що е?

3. Вечеръ живи хора гълта,
сутринъ ги повръща. Що е?

Задава: Иванъ Пеневъ, ученикъ,
Пловдивъ.

4. Бѣли кокошки, подъ черве-
на стрѣха.

5. Половината бѣло, половината
черно. Или: когато едното се
удължава, другото се скъсява.

Задава: Минчо Ваневъ, ученикъ,
Враца.

6. Име съмъ на мъжи. Махнете
ли първата ми сричка, ставамъ
име на държава.

Задава: Атанаска Благоева, у-чка
Горна-Орѣховица.

На решилитъ вѣрно всички зада-
чи и ребуси ще се даде по жребие
по една книжка отъ изданията на
„Златна библиотека“.

1	2	3	4	5
6		7		8
	9		10	
11				14
12	13			
15	16			17
18				19

Хоризонтално: 1. фурна; 3. цвѣ-
те; 6. мѣрка за повърхнина; 8.
предлогъ; 9. връхъ на Ст. плани-
на; 11. геометриченъ терминъ; 13.
едно отъ състоянията на водата;
15. предлогъ; 18. състезание; 19.
срѣдство за защита у животнитъ.

Отвѣстно: 1. Царски прислуж-
никъ; 2. френска буква; 4. лично
мѣстоимение; 5. въпросителна ча-
стица; 7. български революционо-
неръ; 9. нечиста материя; 10. слад-
ко нѣщо; 12. къща; 14. религиоз-
но понятие; 16. съюзъ; 17. пред-
логъ.

Задава: Георги Митевъ, ученикъ
Хасково.

Паякътъ е едно отъ най-
лакомитѣ същества. Той изяж-
да за двадесетъ и четири ча-
са една грамада отъ насѣкоми,
които претеглени тежатъ
25 пѣти повече, отколкото е
тежъкъ самиятъ паякъ. Ако и
хората ядѣха колкото паяцитѣ,
всѣки човѣкъ дневно би

трѣбвало да поглъща 2000
кг. храна.

Французойката Жаклинъ
която преди нѣколко месе-
ци летѣла съвсемъ сама, е
едва на 14 години. Смѣта се,
че тя за сега е не само най-
малката авиаторка въ Фран-
ция, но и въ цѣлия свѣтъ.

СКРИТА КАРТИНА

Литрата лисица дочула крѣ-
кането на гѣскитъ и се отпра-
вила къмъ тѣхъ. Наблизо са

скрити две кучета, които я
дебнатъ. Намѣрете къде сѣ
скрити кучетата.

НОВИНИ

Празникътъ за християни-
зиране на младежта и тази
година ще бѣде отпраздну-
ванъ най-тържествено отъ
всички училища. Ще бждатъ
изнесени и подходящи утра и
забави.

Въ началото на м. септем-
врий т. г. се започна една нова
европейска война, която никой
не спира. Дано се намѣ-
рятъ въ свѣта добри и умни
хора, които да спомогнатъ за
омиротворяването на човѣче-
ството и на воюващитъ дър-
жави.

На единичнитъ абонати без-
платната книжка-премия из-
пращае приджена къмъ този
брой. Въ случай, че нѣкой
отъ абонатитъ не получи
книжката, да си я поиска отъ
раздавача или да я потърси
въ мѣстната пощенска стан-
ция.

Следниятъ брой ще бѣде съ
новогодишенъ и коледенъ
материалъ. Къмъ него ще бѣ-
де приложенъ и календара за
1940 година.

РЕДАКЦИОННИ

БЕЗПЛАТНАТА КНИЖКА
ПРЕМИЯ „Юначко“, отъ Ст. Ан-
дрейчинъ, издѣе отъ печатъ и
се разпрати на всички редовни
и отчетени абонати и настоя-
тели.

КРАЙНИЯТЪ СРОКЪ за из-
плащане на абонамента съ-
право на книжката премия из-
ти на 15 декемврий т. г. и
нѣма да бѣде продължаванъ.
Затова, молимъ, всички наши
абонати и настоятели, които
още не сж си изплатили, абона-
мента, да побързатъ съ из-
плащането на сумитъ, за да
получатъ безплатната книжка
премия.

ПРИЛОЖЕНИ къмъ този брой
изпращае вносни бележки до
всички наши настоятели, които
да се използватъ за по-лесното
и удобно изпращане на сумитъ.
Онѣзи наши настоятели, които
сж се вече отчели, могатъ да из-
ползуватъ бележкитъ за други
порѣзки.

НЕ ОТЛАГАЙТЕ изплащането
на абонамента, защото съ това
затруднявате нашата работа, ко-
ято и безъ това въ тия усилни
времена е доста трудна. Ние по-
лагаме всички усилия за редов-
ното и навременно излизане на
вестника, като се надѣваме, че
всички абонати и настоятели ще
бждатъ напълно редовни въ из-
плащането на абонаментитъ.

НАСТОЯТЕЛИТЪ, които раз-
пространяватъ вестника на рѣч-
на продажба, нека бждатъ така
добри и ни съобщатъ точния
брой на вестникитъ, които пла-
сиратъ, за да не имъ се изпра-
щатъ излишни броеве, тъй като
за насъ всѣки непродаденъ брой
е загуба.

РЕШЕНИЕ НА ЗАДАЧИТЪ ОТЪ БРОЙ 2.

Ребусътъ: хоризонтално: ракъ,
Кароль, айнь, бикъ, Омаръ, соль,
бикъ, коза, ски, бекъ, Ана, лекъ.

Отвѣсно: Маринъ, конь, босъ, ли-
монъ, калъ, балъ, босъ, мазка, лай,
балъ, фенеръ, какъ.

Б	Ъ	Л	Х	Л	Ъ	Б
---	---	---	---	---	---	---

- Сѣнка.
- Буквата „и“.
- Защото не сж трезви.
- Кракра-крака.
- Букъ-кубъ.
- Вила, сила, мила, Рила.

Много деца сж решили само
ребуса или само нѣкои отъ зада-
читѣ. Решилъ е вѣрно ребуса и
всички задачи Младенъ Янакиевъ
Минчевъ, с. Паскалевецъ — В.
Търновско. Получава книжка-премия
„В. Левски“ отъ Ст. Заимовъ.

Невежеството е лошъ конь,
който всѣка минута може да
хвърли ездача си.

Арабска пословица

Печ. „Стопанско развитие“

Записването нови абонати

за в. „Славейче“ продължава. Запишете поне още единъ новъ абонатъ!
Подкрепете нашето дѣло! Докажете, че цените дѣлото на вестникъ
„Славейче“, който се ръководи отъ доброто желание да даде на до-
стъпна цена художествено и полезно четиво и на най-беднитъ български деца. Само срещу 10 лв.
всѣко българско дете може да получи 10 броя отъ вестника, съ цвѣтенъ печатъ, двудѣтенъ ка-
лендаръ съ картина отъ нашъ художникъ и безплатна книжка премия. На настоятели, които запи-
шатъ повече отъ 5 абонати — 20% отстъпка

СТРАНСТВУВАНИЯТА НА ОДИСЕЯ

Навзикая заповѣдала да впрег-
натъ отново мулетата. Когато
колата била готова, тя се обър-
нала къмъ Одисея и му казала:

— Тръгни сега, чужденецо,
следъ насъ и бжди мѣждъръ и
послушенъ. Докато вървимъ
презъ полето, ти можешъ спо-
койно да следвашъ подиръ ко-
лата, но щомъ като стигнемъ
до града, ти трѣбва да се от-
дѣлишъ отъ насъ. Близко до
градскитъ стени има малка го-
ричка. Остани тамъ и почакай,
докато азъ стигна въ двореца на
баща си. Тогава излѣзъ отъ го-
рата и тръгни изъ града. Когато
попиташъ, всѣки ще ти покаже
къде живѣе славниятъ царъ Ал-
киной. А щомъ въ двореца влѣ-
зешъ, право при майка ми иди,
колянички предъ нея и я помоли
да ти помогне да се завърнешъ
въ родната си страна. Тя е доб-
ра и милостива и ще послуша
молбата ти.

Следъ това подкарала бързо
мулетата и скоро рѣката оста-
нала далечъ задъ тѣхъ. Когато
стигнали до горичката предъ
градскитъ порти, Одисей оста-
налъ тамъ. После влѣзълъ въ
града. Срещналъ една млада и
хубава девойка, която отивала
за вода, и я запиталъ:

— Девойко можешъ ли ми ка-
за, къде живѣй царъ Алкиной,
владетеля на тази страна?

— Почакай, странниче, да си
налѣя вода и азъ ще те отведа.
Нашата къща е близо до дворе-
ца на царъ Алкиной.

И девойката го отвела до са-
мия дворецъ.

10. ОДИСЕИ ОТИВА ВЪ ДВОРЕЦА НА ЦАРЪ АЛКИНОЙ

Одисей влѣзълъ въ двореца и
заварилъ царъ Алкиной да се
весели заедно съ своитѣ вел-
можи и първенци. А близо до
огнището стояла царица Арета,
заобиколена отъ своитѣ прислу-
жнички. Одисей се приближилъ
до нея, падналъ на коляне и я
помогилъ да му помогне да се
завърне въ своята родина.

— Кой си ти, странниче, и отъ
къде взема тѣзи дрехи? — за-
питала го царицата, като видѣла
Одисея облеченъ въ одежди,
които тя и нейнитъ прислужнич-
ки сами сж изтъкали.

Тогава Одисей разказалъ, какъ
буря разбила ладията му и го
изхвърлила на брѣга, където
Навзикая и нейнитъ дружки го
намѣрили и му дали храна и об-
лѣкло.

Царъ Алкиной, който сжщо
слушалъ разказа на Одисея, се
приближилъ до него и го запи-
талъ:

— Ако е истина, че дѣщеря
ми Навзикая ти е дала тѣзи дре-
хи, защо не дойдѣ заедно съ
нея въ двореца, ами идвашъ
самъ сега?

— Бояхъ се, царю, да не си
помислишъ нѣщо лошо, когато
видишъ дѣщеря си съ единъ не-
познатъ и чуждъ мѣждъ да вли-
за въ двореца, затова не дой-
дохъ съ нея, — отвърналъ Оди-
сей.

На царъ Алкиной харесали
думитъ на Одисея и той му ка-
заль:

— Ти можешъ да останешъ и
при насъ, чужденецо. Виждамъ,
че не си обикновенъ човѣкъ.
Изглеждашъ ми подобенъ на
нѣкой отъ боговетъ. И азъ съ
радостъ бихъ ти далъ дѣщеря
си Навзикая за жена. Но ако не
искашъ да останешъ при насъ,

моитъ хора ще те отведатъ въ
родната ти. Моитъ кораби сж
най-хубавитъ въ цѣль свѣтъ, а
моитъ младежи сж най-прочути-
тъ моряци по свѣта.

Следъ това царъ Алкиной от-
вѣлъ Одисея на трапезата и го
поканилъ да се весели заедно съ
неговитъ гости. Одисей сѣдналъ
при него и отново го помолилъ
да го изпрати въ родната му.
Алкиной обещалъ.

Тогава царица Арета порѣча-
ла да приготвятъ за Одисея ед-
но легло. Когато Одисей си лег-
налъ, радостта му била много
голяма, защото отдавна не билъ
лѣгълъ въ такова хубаво легло.
И той се отпусналъ въ дълбокъ
и спокоенъ сънъ.

11. ОДИСЕИ ВЪ ДВОРЕЦА НА ЦАРЪ АЛКИНОЙ

На другия денъ царъ Алкиной
се събудилъ рано заранѣта, съ-
бралъ своитѣ първенци и вел-
можи и имъ казалъ:

— Пригответе най-новия и
най-бързия корабъ за пѣтъ, съ-
берете петдесетъ и двама мла-
ди и яки гребци и елате всички
въ двореца на угощение. Ис-
камъ да изпратимъ чужденеца,
който потърси помощъ въ моя
домъ, съ голямо тържество. Не-
ка запомни, какъ царъ Алкиной
и неговитъ храбри феакийци се
отнасятъ къмъ чужденцитъ, кои-
то не идватъ като врагове и зло-
сторонци.

Следъ това царъ Алкиной съ-
общилъ и на своитѣ синове, ка-
то ги поканилъ и тѣхъ да при-
сѣдствуватъ на тържеството.

Когато корабътъ билъ готовъ
за пѣтъ, велможитъ и гребцитъ
се отпраздвали за двореца на
царъ Алкиной. Въ голѣмата зала
на двореца, където ставали
царскитъ веселби и угощения,
се събрало голямо множество.
Всички яли, пили и шумно се
веселили.

Най-после царъ Алкиной ста-
налъ и казалъ:

— А сега нека идемъ на по-
лето, и да покажемъ на нашия
скѣпъ гостъ, какъ бързо могатъ
да бѣгатъ нашитъ млади момци
и колко далече могатъ да хвър-
лятъ камъни и копия.

Отишли на полето. Много
младежи взели участие въ съ-
стезанията. Въ тѣхното число би-
ли и синоветъ на царъ Алкиной.
Тѣ поканили и Одисея да вземе
участие въ тѣхнитъ игри, но той
отказалъ. Тогава Евриалъ, най-
голямиятъ синъ на царъ Алки-
ной, се обърналъ подигравател-
но къмъ него:

— Навѣрно те е страхъ, стар-
че, да не те заболятъ краката
отъ бѣгането? Или пъкъ сърдце-
то ти е слабо, та не смѣешъ да
хвърляшъ, за да не се пукне?

Разгнѣвилъ се Одисей съ та-
зи смѣла закачка, станзълъ, граб-
налъ най-голямия камъкъ и го за-
хвърлил толкова далече, че никой
не могълъ да го надмине.
Следъ това се надбѣгвалъ съ
всички. Никой не можалъ да бѣ-
га така бързо и толкова далече,
като него. Всички се чудили на
неговата ловкост и бързина. А
Евриалъ останалъ засраменъ за-
ради смѣлитъ си и несправедли-
ви подигравки.

Веселбитъ въ полето продъл-
жили до късно вечерята. Девой-
китъ пѣли и танцували, стари-
тъ стояли край вкусни титиета
и радостно ги гледали.

(следва)